

Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission väckt den 13 februari 2002 av S.A. Global Electronic Finance Management

(Mål T-29/02)

(2002/C 118/43)

(Rättegångsspråk: engelska)

S.A. Global Electronic Finance Management har den 13 februari 2002 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt mot Europeiska gemenskapernas kommission. Sökanden företräds av Matthias E. Storme och Ann Gobien, från advokatbyrån Keuleneer, Storme, Vanneste, Van Varenberg, Verhelst, Bryssel (Belgien).

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

- fastställa att talan kan prövas och är välgrundad;
- förplikta kommissionen att betala sökanden ett belopp motsvarande 40 693 ecu i euro;
- fastställa att kommissionens försök att från sökanden återfå ett belopp på 273 516 ecu är ogrundat och därför förplikta kommissionen att utfärda en kreditnota på ett belopp om 273 516 ecu;
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Syftet med förevarande talan, med stöd av en skiljedoms klausul i enlighet med artikel 238 EG (f.d. artikel 181 i EG-fördraget), är att erhålla ett beslut som förpliktar kommissionen, som representant för Europeiska gemenskapen, att betala sökanden ett belopp om 40 693 ecu för fullgörandet av ett avtal som slutits inom ramen för ESPRIT-programmet med syfte att främja utvecklingen av finansiella infrastrukturer, system och transaktionsmekanismer som är nödvändiga för en framgångsrik tillväxt av den elektroniska handeln inom Europeiska unionen. Belgisk lag är tillämplig.

Som stöd för sina yrkanden anför sökanden följande:

- Sökanden fullgjorde sina förpliktelser i enlighet med avtalet, vilket fastsälldes flera gånger av kommissionen under genomförandet av projektet och bekräftades i den slutliga utvärderingsrapporten. Beloppet som anges på sökandens faktura till kommissionen är berättigat och väl underbyggt. Därmed saknas det grund för att kommissionen skall kunna begära återbetalning.

- Det saknas bevis för att någon av kommissionens utbetalningar skulle ha skett av misstag.
- Kommissionen meddelade sin ändrade inställning angående godkännandet av projektets kostnader först sex månader efter att projektet slutförts och tre månader efter den slutliga utvärderingsrapporten. Därmed har svaranden inte kommit med sina invändningar inom rimlig tid.
- Kommissionen har inte iakttagit de allmänna principerna om skydd för berättigade förväntningar, om iakttagande av handläggningsregler samt om "ärligt" fullgörande av ett avtal.

Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission väckt den 22 februari 2002 av Ricosmos BV

(Mål T-53/02)

(2002/C 118/44)

(Rättegångsspråk: nederländska)

Ricosmos BV, med säte i Delfzijl (Nederländerna) har den 22 februari 2002 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt mot Europeiska gemenskapernas kommission. Sökanden företräds av Martijn Hendrick Fleers, Michel Chatelin och Pierre Metzler, med delgivningsadress i Luxemburg.

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

- 1) ogiltigförklara kommissionens beslut (C(2001) 3663 slutlig) av den 16 november 2001 i ärende nr REM 09/00,
- 2) förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Sökanden innehar ett antal olika tulltillstånd som ger denne rätt att avsända varor under gemenskapstransiteringssystemet. Med anledning av detta har denne spediterat flera laster med cigaretter till Republiken Tjeckien under det externa gemenskapstransiteringssystemet. Det har därmed framkommit att utomstående utfört bedrägerier under några av de speditioner som genomfördes under år 1994.

År 1997 ansökte sökanden hos nederländska tullmyndigheter om eftergift av importtullarna med stöd av artikel 239 i förordning 2913/92⁽¹⁾, med motiveringen att bedrägerierna inte berört sökanden och att denne för övrigt vidtagit alla möjliga åtgärder för att förhindra bedrägerier. Sökanden anser därför att det inte går att tillskriva denne någon uppenbar oaktsamhet i samband med dessa speditioner. De nederländska myndigheterna vidarebefordrade denna begäran till kommissionen i enlighet med artikel 905 i förordning nr 2454/93⁽²⁾. I det ifrågasatta beslutet vägrade kommissionen eftergift av importtullarna.

Sökanden gör framför allt gällande att artikel 907 i förordning nr 2454/93 åsidosatts. Enligt denne har den frist på nio månader under vilken beslutet borde fattats otillbörligen förlängts tre gånger. Sökanden anser dessutom att rätten till försvar åsidosatts, och hävdar att denne inte informerats om förfarandets utveckling och mer specifikt om de frågor som kommissionen ställt till de nederländska myndigheterna. Vidare har sökanden inte heller från början haft tillgång till hela ärendeakten och därmed inte haft möjlighet att yttra sig över den. Kommissionen har betraktat den tid som därmed förflutit som en förlängning av fristen. Emellertid anser sökanden att fristen för beslutet inte borde förlängts så länge som denne inte var medveten om vilka frågor som ställts och inte hade tillgång till hela ärendeakten.

Sökanden anser vidare att rättssäkerhetsprincipen åsidosatts. Sökanden hävdar att, med hänsyn till att denne inte underrättades om en eventuell förlängning av fristen i artikel 907 i förordning nr 2454/93, hade sökanden enligt denna bestämmelse ej kunnat förvänta sig ett fördelaktigt beslut då fristen på nio månader löpte ut.

Sökanden ifrågasätter vidare kommissionens beslut i den mån det i detta fastställs att sökanden visat prov på uppenbar oaktsamhet. Sökanden anser att denne inte åsidosatt någon bestämmelse och att denne vidare handlat i överensstämmelse med etablerad praxis och internationell handelsdvanja. Det finns inte heller något orsakssamband mellan dennes handlande och de bedrägerier som begåtts.

Sökanden gör slutligen gällande att proportionalitetsprincipen åsidosatts, och påstår att det höga avgiftsbeloppet i vart fall överstiger dennes eventuella underlåtenhet.

⁽¹⁾ Rådets förordning (EEG) nr 2913/92 av den 12 oktober om inrättandet av en tullkodex för gemenskapen (EGT L 302, s. 1).

⁽²⁾ Kommissionens förordning (EEG) nr 2454/93 av den 2 juli 1993 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EEG) nr 2913/92 om inrättandet av en tullkodex för gemenskapen (EGT L 253, s. 1).

Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission väckt den 12 mars 2002 av Organización de Productores de Túnidos Congelados

(Mål T-69/02)

(2002/C 118/45)

(Rättegångsspråk: Spanska)

Organización de Productores de Túnidos Congelados, Bermeo (Biscaya, Spanien) har den 12 mars 2002 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt mot Europeiska gemenskapernas kommission. Sökanden företräds av Ramón García-Gallardo Gil-Fournier och Javier Guillém Carrau, letrados en ejercicio.

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

- förklara att denna talan kan tas upp till sakprövning,
- ogiltigförklara de föreskrifter som är föremål för denna talan, genom vilka kommissionen har minskat de kvantiteter för vilka OPTUC kan få bidrag, nämligen artikel 2.2 och bilagan i kommissionens förordning (EG) nr 2496/2001 av den 19 december 2001 om beviljande av bidrag till producentorganisationer för tonfisk som levererades till beredningsindustrin under perioden 1 januari-31 mars 2001⁽¹⁾,
- besluta om varje annan åtgärd som förstainstansrätten anser nödvändig för att kommissionen skall uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 233 EG vilket konkret innebär att Europeiska kommissionen skall pröva situationen på nytt, och
- förplikta Europeiska gemenskapernas kommission att ersätta sökandens samtliga rättegångskostnader.